

Wil de regering een avontuur in Kongo?

Sinds begin januari is Kongo niet meer uit de eerste paginas van onze dagbladen te krijgen. Ieder, ja, de gewoonste mens, voelt dat met en rond Kongo iets in de lucht hangt, dat wel op een of ander manier zou kunnen losbarsten.

Na het bloedbad van 3 januari kwam de regeringsverklaring van 13 januari en... sindsdien het wringen en draaien in de leidende kringen van ons land om... zo min mogelijk te geven van datgene wat beloofd werd.

Minister Van Hemelrijck nam ontslag na een verwoed gevecht in de regering met Wigny, De Vleeshouwer, vroegere ministers van Koloniën, en toeval, belanghebbenden in belangrijke financiële groepen in Kongo werkzaam, over de te voeren tactiek.

Beide groepen willen weliswaar op een of ander wijze het Belgisch beleid in Kongo behouden, maar de tweede groep waarvan De Schrijver nu de vertegenwoordiger is, wil de leiband strakker houden.

Daar waar de kongolese openbare opinie data wil voor wat betreft verkiezingen, regeringsvorming enz., schijnen onze leidende kringen vandaag een loopje te willen nemen met hun eigen verklaring en spreken hoofdzakelijk van raadgevende lichamen.

Moeten we hieruit besluiten dat de regeerders niet in akkoord en verstandhouding met de in landse bevolking de toekomst van Kongo wil vastleggen, maar dat zij, alleen, ja gaps alleen, zoals grote heersers, over het lot van Kongo willen beslissen?

We vrezen van ja, zoals we vrezen dat ze er niet voor terug zouden deinzen de harde middelen te gebruiken. Zou het feit dat Gilson, minister van Landsverdediging, korte tijd geleden de verhoging der militaire uitgaven tot 21 milliard aankondigde met het doel militaire basissen in Kongo te versterken, hier geen nauw verband mede hebben? Wat anders gedacht van het persbericht van «United Press», Amerikaans agentschap, dat vermeldt dat de Belgische officieren bij de Franse strijdkrachten in Algerië zouden worden opgeleid, omdat België een op-

stand van het Algerijnse type zou vrezen in Kongo.

We hebben het recht te eisen dat hier klare wijn geschonken wordt en dat het Parlement ten spoedigste zou samenkomen om verantwoordelijkheid te nemen.

We verzekeren eens te meer dat volle recht moet gegeven worden aan de leiders der Kongoese organisaties, om op voet van gelijkheid met de Belgische regering te onderhandelen over de verschillende etappen naar de onafhankelijkheid van Kongo.

Het Belgisch volk, dat in zijn geschiedenis steeds een voorbeeld was in de strijd voor zijn onafhankelijkheid, zal zeker vandaag niet dulden dat in zijn naam militaire avonturen worden begonnen, met het doel de onafhankelijkheidswil van zijn Kongoese broeders te nekken.

A. D.

Iedereen krijgt het woord

Moeten we het herhalen? Is het nodig dat we opnieuw de betekenis en het belang van ons blad onderlijnen? We denken van neen, onze lezers kennen de betekenis van «Vrede» en we zijn er van overtuigd dat ze zich bewust zijn welke belangrijke rol onze uitgave in de Vredesaktie kan spelen.

Maar «Vrede» is van klein formaat, kan slechts om de twee maand verschijnen en daarom voor sommigen misschien niet indrukwekkend genoeg. Zeker het is niet het aantal bladzijden maar de inhoud die van betekenis is. Er is meer, we zijn er van overtuigd dat we mits een weinig hulp van onze lezers, we steeds beter zullen kunnen.

Welke hulp? Op welke wijze?

Aan onze lezers het woord. Alle voorstellen zijn ten zeerste welkom.

STORT OOK IN HET VREDESFONDS

Wij ontvingen volgende steunbijdragen:

S. V. C., Oostende	50 F.	R. S., Aalst	20 F.	E. M., Gent	20 F.
H. B., Oostende	50 F.	G. V., Isegem	20 F.	A. R., St. Joost	20 F.
W., Oostende	20 F.	G. W., Isegem	20 F.	V. B., Melle	20 F.
F. V. R., Stene	20 F.	Fl. C., Rumbeke	20 F.	A. B., St. Gillis	20 F.
D. S., St. Kruis	20 F.	J. W., Opgumbi	20 F.	B. W., Gent	20 F.
J. T., Dourbes	20 F.	N., Deurne	20 F.	P. S., Gentbrugge	20 F.
T. C., Oostende	20 F.	O. B., Brussel	20 F.	R. V., Hofstade	20 F.
V. D. B., Brugge	20 F.	R. B., Schaarbeek	20 F.	G. W., Aalst	20 F.
M. P., Oostende	20 F.	F. D. M., St. Gillis	20 F.	W. Sch., Deurne	20 F.
E. P., Brussel	20 F.	E. B., Brussel	20 F.	S., Antwerpen	20 F.
				R. G. Elsene	20 F.

Verantw. Uitg. R. Michaut - Vanderhaeghenstraat - Brussel

Redaktie en beheer.

E. Verbeeck

Tarwestraat 123 Oostende

*

2e jaargang - Nr 4

september - oktober 1959

Vrede

TWEEMAANDELIJKS INFORMATIEBULLETIN VAN DE BELGISCHE UNIE
VOOR DE VERDEDIGING VAN DE VREDE

LUNIK II de mensheid de vrede

Onzinnig leek het, eeuwenlang, er zelfs maar te durven aan denken dat de mensheid er ooit zou in slagen de aarde te verlaten, laat staan een ander hemellichaam te naderen of te bereiken.

Sedert oktober 1957 leek die droom lang niet zo dwaas meer, op het ogenblik waarop de eerste Spoetnik de ruimte werd ingeslingerd. Er is sedert dat historisch ogenblik zeer weinig tijd voorbijgegaan. Niet eens twee jaar. En vandaag is het reeds een zekerheid: de mens is er in geslaagd een projectiel tot op de maan te slingeren.

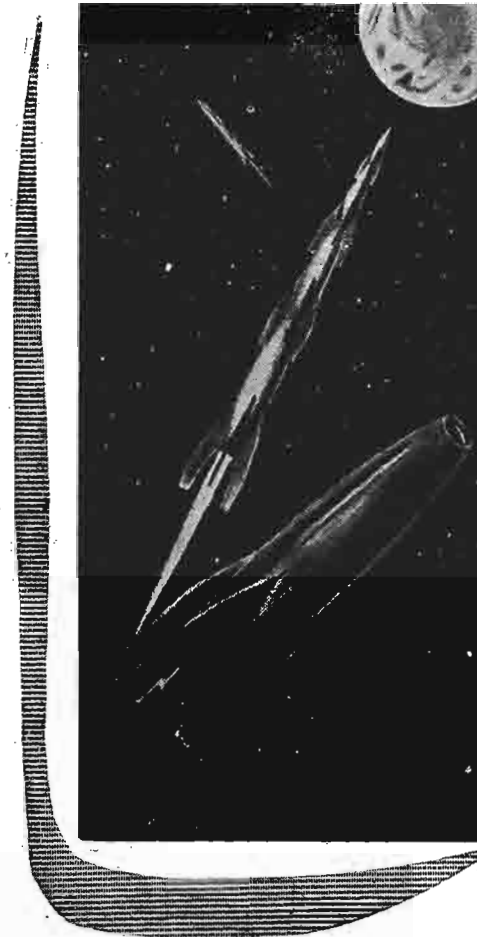
Het is niet onze taak hier de technische en wetenschappelijke aspecten van deze wonderbare prestatie te bespreken, al zullen wij met een aspect ervan besluiten.

Een feit dient nochtans onderstreept te worden: de verklaringen van heren zoals Spaak of Nixon, die deze prestatie willen verminderen of er alleen de militaire en strategische betekenis wensen van te zien, zijn eerder ontorend voor staatsmannen.

We zijn in een periode getreden waarin de mensheid zich dringend over elk van dergelijke grote gebeurtenissen moet bezinnen en ze eerst en vooral bekijken van uit de gezichtshoek hoe kan de vrede er door gediend worden.

Het staat elk mens vrij er zich

(vervolg blz. 2)

over te verheugen, of niet, dat het de Sovjet-Unie is geweest die als eerste de maan heeft bereikt. Maar elk mens moet en zich rekenschap van geven, dat het geheel van de mensheid bij de zaak betrokken is, zoals het om het geheel van de mensheid gaat wanneer ergens — om het even waar ter wereld — een atoombom tot ontploffing wordt gebracht. Iets wat een zekere de Gaulle schijnt uit het oog te verliezen, en wat niet het geval zou zijn, indien hij zich minder gesteund zou gevoelen.

Voor ons onderstrept Lunnik II nogmaals ook de enorme mogelijkheden van de mensheid in de twintigste eeuw. Wij hopen dat degenen die verantwoordelijkheid dragen er zich zullen rekenschap van geven en uit al hun krachten zullen ijveren om deze enorme sommen van wetenschap aan te wenden voor het heil van de mensheid.

M. L. J.

UIT ONZE BEWEGING

Onze vrienden van Oostende hebben besloten een «Debatclub van de VREDE» op te richten. Deze zou om te beginnen iedere eerste zaterdag der maand samenkomen. Eerste bijeenkomst 3 oktober.

Na een korte inleiding door een bevoegd persoon, zou men er onderling over een of ander actueel probleem discussieren. Bij gelegenheid zullen eveneens films vertoond worden.

Lezers die graag een bepaalde kwestie willen zien behandelen, worden verzocht ons hiervan in te lichten.

Ieder houdt zich reeds voor deze eerste datum vrij!

Steunabonnement

20 F. 's jaars, te storten op P.C.R. 55.02.16 van E. Verbeeck - Oostende

'I' en 'K'

Op het ogenblik dat dit nummer van «Vrede» zal van de pers komen, zal de ministerpresident van de Sovjet-Unie, Nikita Kroesjtjov, op rondreis zijn in de Verenigde Staten van Amerika.

Er is niet de minste twijfel mogelijk, dit wordt voor de toekomst van de wereldbevolking een reis van buitengewone betekenis. Het is immers vanzelfsprekend, dat zelfs indien tijdens deze reis alleen voor alle hangende vraagstukken geen oplossingen zullen gevonden worden, zelfs indien — zoals sommige staatsmannen van West-Europa met zoveel nadruk zeggen — Eisenhower zich noch te Washington, noch bij zijn reis naar Moskou tot iets mag verbinden, deze kontakten tussen de leiders der grootste twee staten ter wereld, er geen zijn van persoonlijk belang voor een van beide of voor allebei.

Zoals het trouwens ook vanzelfsprekend is, dat deze kontakten nooit tot stand zouden zijn gekomen, zonder de druk van de vredesbeweging over de wereld en zonder dat andere en misschien nog machtiger factoren zouden hebben gespeeld.

De machten die elk van deze staten kunnen ontketenen, moeten ook de leiders ervan tot zekere overweging brengen, juist zoals zij er miljoenen mensen hebben toe gebracht, zich in te zetten voor de eerste grote zaak bij dewelke alles begint, ook het leven: het behoud van de vrede.

Eisenhower en Kroesjtjov en al wie achter hen staan, wat ook hun levensbeschouwing moge zijn en hun mening over de ontwikkeling van de mensheid en de verschillende maatschappelijke stelsels, moeten dit weten en beseffen het ongetwijfeld.

Daarom zijn deze kontakten van zo'n groot belang. Misslukken zij vandaag, dan zullen zij heraangeknoopt moeten worden, want wij weigeren te geloven, dat iemand de verantwoordelijkheid zou durven nemen voor een catastroof zonder schijn van weerga in de geschiedenis van de mensheid; wij weigeren te geloven, dat de mensheid zelve tegen degenen die voor een dergelijke catastroof schuldig zouden zijn, als één man in opstand zou komen.

Uitstel kan alleen de angst verlengen en de wereld toch nog langer het gevaar doen lopen, dat een gek het vuur aan de lont zou steken.

praten...

Nikita Kroesjtjov

D. Eisenhower

De eerste kontakten tussen de grote twee zullen misschien nog niet veel nieuws brengen, maar ze zijn hoopgevend. Voor de mensheid kan een nieuwe schone toekomst beginnen, waarbij de oorlog tot het verleden zou behoren. De eerste kontakten verdienen nochtans door al wie de vrede liefheeft met zorgen omringd te worden. Degenen die het goed menen zoals degenen die tegen elk gezond verstand in nog op een mislukking rekenen, moeten het weten en gevoelen, dat de mensheid met hoop, maar ook met aandacht en nauwlettend toekijkt.

Daarom moeten de verdedigers van de vrede steeds verder en met nog meer nadruk hun stem laten horen, moeten zij hun aktie nog meer kracht bij zetten, moeten zij verder aan juiste en waarheidsgetrouwe voorlichting doen.

Goed heil, Kroesjtjov, in de U. S. A., Good luck, Eisenhower, in de U. S. S. R.! Leg samen de basis voor een vreedzaam naast elkaar bestaan van alle volkeren, want welk maatschappelijk stelsel zij ook verkiezen, zij wensen eerst en vooral vrede en het leven voor hen zelf en voor hun kinderen.

J. V. F.

wij hopen

op VREDE ...

KORTE BERICHTEN

Men meldt ons dat te Couvin een «Regionaal Komiteit tegen de Nucleaire gevaren» opgericht is, waar de meeste representatieve figuren van de streek deel van uitmaken.

Voorzitter is de heer Remy, burgemeester van Couvin. De C. V. P. volksvertegenwoordiger Allard, de B. S. P. volksvertegenwoordiger Grégoire en de liberale burgemeester van Olloy Dubuck maken eveneens deel uit van het Komiteit.

Zij hebben zich tot doel gesteld de bevolking van de streek voor te lichten aangaande de gevaren van de radioactiviteit, om aldus de openbare opinie tot daden aan te zetten in de strijd tegen het gebruik van kernwapens.

Er vloeide reeds veel bloed in Kongo

Sommigen willen doen geloven dat de moeilijkheden t. t. z. het hardhandig optreden in Kongo hoofdzakelijk op 3 januari 1959 plaats hadden, en dat «de ontvreningen» zoals bepaalde zwarte leiders en hun organisaties genoemd worden slechts in Leopoldstad 't huis horen.

Niets is minder waar, reeds herhaalde malen trad de bezettende macht op een beestachtige wijze op, om de drang naar rechtvaardigheid en vrijheid de kop in te drukken. We citeren: Matadi in 1940 met tientallen doden; in 1942, optreden tegen de stakers van de Union Minière met als resultaat 142 doden.

In februari 1944 trad de gewapende macht op tegen de bevolking van Masisi: bilan 97 doden en 170 gekwetsten.

Hetzelfde jaar vielen in Luluaburg eveneens meerdere tientallen doden. In januari 1950 vielen bij een optreden tegen de Kitawalos een tiental doden en een zestigtal gekwetsten.

Hoe noemt men dat in de hogere kringen?

BESCHAVING !..

Een film die de Vrede dient

Een Dagboek voor Anne Frank

Het dagboek van Anne Frank, als boek, toneelstuk, film heeft in de loop der laatste jaren grote belangstelling opgewekt bij de bevolking van gans de wereld. Het ontroerend dagboek van het joods meisje van Amsterdam heeft de mensheid herinnert aan het onmenselijke leven onder de nazibezetting.

Maar het dagboek van Anne Frank eindigde enkele dagen voor haar aanhouding.

Dan begint de grootste verschrikking, de beestachtige behandeling, de terreur en de ellende der concentratiekampen met de honger, de uren ja dagenlange appels, de koude en de zware arbeid, de gaskamers en de krematoriums. DE DOOD!

En daar waar Anne Frank haar dagboek eindigt begint de jonge Duitse cineast Joachim Hellwig van de Defa zijn ontroerend dokument «Een dagboek voor Anne Frank».

Dit onvergetelijk en waarheidsgetrouw dokument is geen klacht maar een beschuldiging, een aanklacht.

Het vertelt de lijdensweg van de meer dan 6 miljoen lotgenoten van Anne Frank zoals deze haar dagboek zou voltooid hebben.

Deze film die op zijn tijd komt toont ons in een machtige montage onweerlegbare dokumenten. Hij volgt niet alleen het spoor van Anne maar eveneens van diegene die rechtstreeks of onrechtstreeks schuldig waren voor de massamoorden. Hun handelwijze in de kampen maar eveneens hoe ze vandaag in West Duitsland, waar het fascisme opnieuw de kop opsteekt, in hun luxueuse wagens en villas vrij en met dezelfde arrogantie rondlopen.

De camera ontmaskert ze en geeft U hun naam, straat en stad en wijst U op de belangrijke posten die ze in de economie opnieuw hebben ingenomen.

Deze film is een oproep aan ons geweten, een verwittiging onze ogen voor de verschrikkelijke werkelijkheid niet te sluiten maar te strijden opdat in de toekomst zulksdanige verschrikkingen niet meer zouden mogelijk zijn.

VRJE STANDPUNTEN

De vredesbeweging, de katholieken en de coëxistentie

door Baron A. Allard.

Wij katholieken en protestanten zijn nog niet talrijk in de vredesbeweging, maar we hebben onze goede wil betoond. Meer nog, we zijn moedig geweest want in de ogen van sommigen bevorderen we de zaak van het communisme. Dat is niet ons doel; we trachten de verbindingen tussen Oost en West te vermenselijken en een vrede op te bouwen tussen alle naties.

Als christenen willen we het verbod der atoomwapens. Onnodig te zeggen dat onze houding bepaald wordt door een doctrine gebaseerd op de liefde voor zijn evenaaste. Onze aktie als Christenen kan zich slechts ontwikkelen in de perken van recht en liefde, wat onmogelijk is onder de bedreiging maar nog minder door de toelucht tot alles vernietigende wapens. (1).

Secundo: als Christenen zijn we voor de onafhankelijkheid der koloniale volkeren omdat we voor het respect der rechtvaardigheid zijn. Wanneer zelfs vandaag in Kasai een zwarte 8,50 fr. per dag betaald wordt en hun werkgevers winsten maken van miljoenen, laat staan miljarden, dan kunnen we dit niet goedkeuren: zwijgen of laten begaan is medeplichtigheid.

Tertio: Wat de erkenning van China betreft met zijn 600 miljoen inwoners, waarom niet getracht met al onze hulp hun zo spoedig mogelijk welstand te brengen. Hen uit de ellende te helpen waarin hun vroegere «elites» en helaas ook Westerse regeringen hen gebracht hadden.

De kommunisten willen de uitschakeling van de uitbuiting van de ene mens door de andere... Dat is ook het doel die de Christenen moeten nastreven. Dat dit programma heden het programma is van de Sovjets en de Kommunisten in zijn geheel kan dit niet slechter maken in de ogen der Christenen. (Het is niet omdat de Kommunisten bier drinken dat de kristenen zich hier van zouden moeten onthouden.)

We zien integendeel in deze gelijkheid van programma een kans om ons te benaderen en samen te werken in het belang van de mensheid, wat onze ideologie ook is. We zullen ons dus verder blijven inspannen.

We moeten nochtans erkennen dat de vredesbeweging grote moeite heeft om een werkelijke massabeweging te worden in West Europa ondanks een programma die evenzeer voldoet aan de volkeren van Oost en West.

Waarom? Ik ben van mening dat het is omdat de leiders der beweging veelal Kommunisten zijn... Men moet erkennen dat zij tot heden meer inspanningen gedaan hebben voor de Vrede dan de Kristenen. Nochtans denk ik dat zo het kristene element beter zou vertegenwoordigd zijn in de leidingen der beweging, dit meer vertrouwen zou geven aan de kristenen en ze er talrijker zouden komen.

Zullen we in een nabije toekomst alle vredeskrachten in een grote vredesbeweging zien verenigen? Want het is slechts door zich te verenigen dat ze in staat zullen zijn werkelijke vredesmethoden aan hun onderscheidene politieke leiders op te dringen.

Wij hebben eenzelfde programma, dat is een groter algemeen welzijn verwezenlijken, waarom dit niet allen samen verwezenlijken.

Om de vrede te verwezenlijken, gaat het zoals om te trouwen, men moet met twee zijn, men moet zich wederkerig eerbiedigen, verdraagzaam zijn tenoverstaan van elkaar en ieders standpunt trachten te begrijpen.

LAOS en de internationale ontspanning

Er komt klaarte aan de horizon. Met de wederzijdse aangekondigde bezoeken van K en Ike is de hoop op een blijvende vrede gewettigd. Daarom ontdekte men weer Laos, want het is klaar, moest Laos niet bestaan hebben dan zouden diegenen die niet van vrede en internationale ontspanning houden (omdat het hun belangen niet dient) wel een of ander Laos ontdekt hebben om stokken in de wielen te steken. In feite is het dat wat ze komen te doen.

Ondanks de beschuldiging van de Koninklijke regering dat Vietnamese troepen op haar grondgebied opereerden, heeft niemand de Vientiane, noch de Amerikaanse of andere journalisten, noch de regering hier bewijzen kunnen van voorleggen.

De feiten zijn echter anders. De innerlijke strijd in Laos vindt zijn oorzaak in het niet toepassen der akkoorden van Genève in 1954 (welke de Amerikanen niet hebben willen ondertekenen). Deze akkoorden voorzagen de neutraliteit van Laos en de opname in het politieke leven van de strijdkrachten van Pathet Lao, die tegen de Franse kolonialisten strijd hadden gevoerd. In 1957 werd een eerste akkoord getroffen en een koalieregering gevormd. In de verkiezingen van mei 1958 bekwam het Nationaal Front (Pathet Lao) een derde van de zetels. Dit was teveel voor de Amerikaanse agenten die dreigden alle economische hulp te stoppen. Er kwam een regeringswijziging en het parlement werd ontbonden. Prins SÓUPHANNOUVONG en andere democratische leiders werden aangehouden en in plaats van de vroegere troepen van de Pathet Lao in het leger in te schakelen, trachtte men deze, met de hulp van Amerikaans oorlogsmateriaal, volledig te vernietigen, wat falicant uitliep.

Nu de koninklijke regering de burgeroorlog heeft uitgelokt, tracht ze met alle middelen — dus ook de bewering van Vietnamese tussenkomst — militaire hulp te krijgen hetzij van de U. N. O. hetzij van het Aziatisch militair pakt, hetzij van Amerika zelf.

Dit was dus het geschikte strijdros, waarmee een reeks oorlogstokers de steeds groeiende internationale ontspanning willen kelderden.

De enige mogelijkheid om de Vrede in dit gebied van de wereld te behouden, is het toepassen der akkoorden van Genève van 1954, onder controle der destijds aangestelde, maar door de regering van Vientiane verwijderde internationale commissie, onder voorzitterschap van Indië, maar waarvan eveneens Canada en Polen deel uitmaken. Tevens het uitdrukkelijk verbod toe te laten dat in Laos vreemde militaire basissen worden opgericht.

D. S.

En wat het bijzonderste is, we moeten elkaar beminnen en trachten de ander gelukkig te maken. Dat is de boodschap van Christus: is het niet de waarheid dat de liefde de absolute wet is van de mensheid.

(1) Zo mijn dochter het gevaar moest lopen te moeten leven in een maatschappij zonder vrijheid, een kommunistische wereld, dan zou ik als vader voor mijn kind liever het risico kiezen van de atoombom.

Dit is een verklaring van de Italiaanse minister van Buitenlandse zaken Pella na zijn terugkeer van de raad van de Nato. En dat is nu de Nato die voor onze kinderen de atoombom kiezen.

Deze zin heeft opschudding verwekt; Pella heeft getracht dit te logenstraffen maar ze was opgenomen op band. Arme minister, arme vader. En zo hij kristen is, arme kristene.

KORTE BERICHTEN

De dokteres van Ravensbruck oefent vrij haar beroep uit in West-Duitsland

Het Engels dagblad «Sunday Times» meldt dat 120 dokters, oud S. S. die in de Concentratiekampen onmenselijke proefnemingen hadden gepleegd op gevangenen, vandaag opnieuw in West Duitsland een kabinet hebben en vrij hun beroep uitoefenen.

De dokteres Herta Oberheuser die te Ravensbruck op honderden gevangenen proefnemingen deed oefent vandaag te Stocksee aan de Deense grens een praktijk uit van gynecologie.

De tandarts van Himmler — Dr Herman Pook, die de gouden tanden der gevangenen deed uittreken, pratkeert heden in West Berlijn. Dr Heinrich Plaza specialist bij het uitvoeren van dodelijke insputingen oefent zijn beroep uit in Beieren. Professor Siegfried Ruff die van de gevangenen zijn proefkonijnen maakte om te weten hoelang het menselijk lichaam aan de koude kan weerstaan is vandaag houder van een leerstoel aan de Universiteit van BONN.

En zo gaat het steeds verder...

BELANGRIJK BERICHT van het Vredesfront

Onze lezers die eveneens deel uitmaken van andere organisaties, Weerstand, Pol. Gevangenen, Oudstrijders, Politieke Partijen of Culturele verenigingen worden ervan in kennis gesteld dat deze organisaties eveneens onze film en tentoonstelling ter hunner beschikking kunnen krijgen.

Het zijn de filmen: «De geschiedenis van het Duits Militarisme», «De March van Aldermaston», «Een dagboek voor Anne Frank».

Het betreft hier filmen van 16 mm.

Tevens de tentoonstelling der fresken der Japanse schilders over Hiroshima — die te Brussel, Oosten-de — Gent en in verschillende bedrijven zoals S. B. R. — Kalorik — Ateliers de la Dyle enz., zo een groot succes kende.

Thomas Mann

« De Vrede is het grootste, het enige doel van de mens.. »

In de toekomst zal de waarde van een kunststuk geoordeeld worden naar mate haar bijdrage om de gedachte van de vrede te verspreiden.

Ieder kunstwerk is onverbreekbaar verbonden met de idee van de Vrede die vandaag ieder mens bekommert, aan de idee van een betere toekomst voor de mensheid ».

Thomas Mann. (1947)

★

Benjamin Franklin

« Ik richt me zeer hartelijk tot U om me te verheugen over de terugkeer van de Vrede.

Ik hoop dat het een duurzame vrede zal zijn en dat de mensheid die zich redelijk acht voldoende goed begrip zal hebben en gezond oordeel, om haar geschillen zonder geweld op te lossen.

In ieder geval is er volgens mij nooit een goede oorlog of een slechte vrede geweest.

Welke machtige voordelen voor de mensheid zo het geld aan oorlogen uitgegeven zou gediend hebben voor nuttige openbare werken voor het comfort en welzijn. »

Benjamin Franklin.
September 1783.

★

Spaak aan de zijde der Franse kolonialisten

Op de laatste bijeenkomst van de NATO te Tours, heeft Spaak in een toespraak zich volledig akkoord verklaard met het Frans militair optreden in Algerië en verder laten verstaan dat een hulp van de NATO aan Frankrijk in deze oorlog niet uitgesloten is.

En natuurlijk moest onze vroegere minister, die een zwak heeft voor de koude oorlogpolitiek, de gunstige wending die het onderhoud Kroetchev - Eisenhower brengen kan, op zijn gewone manier in twijfel trekken.

De Oostzee

moet een zee van vrede zijn

Rostock, de grootste havenstad van de D. D. R., vierde dit jaar voor de tweede maal feest.

Op de OOSTSEEWOCHE, waar onder hogergenoemd thema, mensen en delegaties deelnamen van al de buurlanden van de Oostzee, hadden we het genoeg eveneens met een vijftal Oostendenaars deel te nemen.

Vredesoproepen, vlaggen en nog vlaggen van de Oostzeelands wapperden langsheen onze lange weg en in het praktisch heropgebouwde Rostock.

Vooreerst ondergebracht in een gezellig badplaatsje Graal Muritz, namen we er contact met delegaties der andere landen en in bezonder met een delegatie West-Duitse studenten. We hebben heropgebouwde steden tot 70 km. rond Rostock bezocht, we zijn op scheepswerven geweest waar tans 7000 arbeiders werken (en die bestellingen bezitten tot 1965) op wiens plaats 7 jaar terug alleen moerassen waren. We hebben sportmanifestaties bijgewoond en aan vredesdebatten deelgenomen, waar buiten ook Finnen, Polen, Zweden, Russen, Denen en West- en Oost Duitsers het woord voerden.

Onderwerp: hoe maken we van de Oostzee een vredeszee, een atoomvrije zone waar raket noch andere militaire basissen thuis horen.

We waren eveneens te gast bij het Fischkombinaat, visbedrijf waar alles wat diepzeevisserij betreft op een groot terrein (vroeger waren er de vliegtuigfabrieken van Heinkel) gekoncentreerd is. Haven, ijs- en vismeelfabriek, zalen met de modernste fileteermachines enz. enz.; maar ook de moderne polykliniek, cultuurgebouw, visserijschool, tot zelfs een kinderkrib.

We hebben met vissers gesproken die ons verzekerden vandaag goed te leven en ondanks ze tot heden toe tussen twee grote reizen in nog steeds maar minimum 3 dagen aan land blijven (zoals de vissers in ons land ten andere) er van overtuigd waren dat ook dit zou verbeteren, gezien hun bestaansmogelijkheden reeds veel, veel beter zijn dan voor onze vissers.

We logeerden in het zeemanshuis van het Fischkombinaat, een machtige ultramoderne building, speciaal gebouwd voor de vissers uit het binnenland die in de haven komen en waar ieder terecht fier op is.

Alles beschrijven wat we gezien en gehoord hebben is in enkele regels onmogelijk.

We dienen te erkennen dat het volk er vertrouwen heeft in de toekomst. Dat ieder er zich van bewust is dat alles, na tienjaar, nog niet 100 % in orde is, dat ernstig tekortkomingen zijn, maar dat het doel zal bereikt worden zo de vrede behouden blijft. Wij hebben niets te verbergen, zegde ons een verantwoordelijke, breng ons uwe kritiek, we verlangen niets beter.

Hun grote bekommernis is, zoals de onze tenandere, het behoud van de Vrede.

De verantwoordelijke van onze delegatie zegde terecht op het afscheidsfeest:

« We waren gelukkig te zien dat Uw land zich opwerpt, een grootse heropbouw doorvoert. Nochtans, wanneer de Duitse Democratische Republiek het Socialisme opbouwt, is dit vooral haar zaak. Dat in ons land wellicht 90 % van de mensen van de opbouw van het socialisme minder houden, en wensen te blijven leven in het systeem waarin België leeft, dan is dit zeker eveneens hun zaak.

Wat echter ons aller zaak is, de zaak die de mensen van gans de wereld gemeen hebben, is het behoud van de vrede. Daarom waren we gelukkig te kunnen vaststellen hoezeer Uw volk met de vredeswil behept is. »

P. F.

Blijft de A-bomstap behouden!

Het is voor de eerste maal sinds «Vrede» verschijnt dat wij kunnen mededelen dat de radioactiviteit in de lucht sterk gedaald is, zo sterk zelfs dat de specialisten er niets van begrijpen.

Om even te recapitulieren: de laatste nucleaire wapens ontploften vorig jaar in oktober. Sinds die tijd en tot de maand mei bleef de radioactiviteit van de lucht op een onrustwekkende wijze stijgen. Gedurende de eerste maanden van 1959 bereikte ze zelfs 500 % van het gemiddelde van vorig jaar.

De stopzetting van de kernexplosies was het gevolg van de druk van de openbare mening die in gans de wereld bewust werd van het reële gevaar, verklaringen zoals die van Dr Pauling, die beweert dat per jaar 1500 gevallen leucemie veroorzaakt worden door de radioactieve neerslag, zijn inderdaad weinig geruststellend.

Wanneer vandaag dus het gevaar van de radioactiviteit afgenomen is, is het dank zij de druk van de openbare opinie, t. t. z. mede dank zij uwe en onze actie die op ons klein domein voorlichting geeft over de gevaren van de radioactiviteit. Waarlijk, de actie loont.

Laat ons optimisme nochtans gematigd zijn: binnen 28 jaar zal nog de helft van Strontium 90 dat dit jaar neergelaten is, overblijven, en binnen 4000 jaar nog de helft van de radioactieve koolstof... en volgens de laatste bevindingen van een japans geneesheer is leucemie erfelijk...

Wat zijn de onmiddellijke vooruitzichten? De termijn van 1 jaar voor stopzetting der ontploffingen die in oktober ten einde moest komen, is verlengd tot 1 januari door de V. S. en Engeland, terwijl de Sovjet-Unie verklaard heeft geen atoomontploffingen te zullen uitvoeren zolang de Westers het ook laten. De conferentie van Genève, die op essentiële punten al tot overeenkomst gekomen is, zal de besprekingen hervatten na het topeverleg.

Er is nochtans een zwak punt, namelijk het geplande franse experiment in de Sahara, dat misschien reeds plaats gehad heeft op het ogenblik dat deze woorden gedrukt worden.

President De Gaulle, die stroomopwaarts wil roeien tegen de internationale ontplofing van het ogenblik is, meent het franse prestige, bevuild door het algerijnse slijk te kunnen opkalfateren met rasechte franse radioactiviteit. Naast cultuur wil Frankrijk ook leucemie uitvoeren.

Of dit ten goede zal komen aan het zo gezochte prestige valt sterk te betwijfelen. Buiten het onmiddellijke gevaar van de radioactieve neerslag, dat zeker niet denkbeeldig is voor België en Belgisch Kongo, kan de franse bom nog aanleiding geven tot grote moeilijkheden. Het kan de aanleiding zijn voor het bezit van de A-bom door vele andere landen, waaronder zeker Adenauer-Duitsland voor ons het grootste gevaar zou uitmaken, gezien een welbeproeft ervaring. Ens dat de atombom gemeengoed geworden is, is het gevaar niet denkbeeldig dat vroeg of laat één of andere gek van het formaat van Hitler de aanleiding geeft voor een onlusbare wereldbrand.

Laat ons in afwachting hopen dat de gezonde geest van het franse volk zal zegevieren over die van de atoom-avonturiers.

J. T.

Wetenschappelijk nieuws

Nog 119...

Weinig, zeer weinig commentaar in onze nationale pers over een mededeling van het gemeentebestuur van de zo treurig beroemde stad HIROSHIMA...

«Te Hiroshima zijn dit jaar opnieuw 119 mensen overleden tengevolge van het atoombombardement in 1945...»

We zijn 1959, en, dus veertien jaar na de moorddadige ontploffing van 6 Aug. 1945, de dood maait nog in het handjevol overlevenden.

Is er commentaar nodig ?

★

Radioactieve leukemie erfelijk ?

De Japanse professor TSOETSJIKAWA is na jarenlange studie en proefnemingen met muizen tot de vaststelling gekomen dat de afstammelingen der dieren die door kernstralen leukemie gekregen hadden, in de meeste gevallen deze leukemie overgeërfd hadden.

Deze nieuwe wetenschappelijke vaststelling moet het de ganse mensheid duidelijk maken dat niemand zal ontsnappen zo geen einde gesteld wordt aan de atombewapeningskoers.

★

Anderhalf miljoen zijn veroordeeld

Te Edmonton (Canada) sprekend verklaarde de Nobelprijswinnaar Dr Linus Pauling dat anderhalf miljoen mensen zullen sterven tengevolge der atoomontploffingen der laatste vier jaar. Dr Pauling die eveneens Director is van de laboratoriums Gates en Crellin van het Technologisch instituut van Californië, heeft hier aan toegevoegd dat 30 tot 60 duizend mensen zullen sterven tengevolge van ieder ontploffing die in de toekomst zou volgen.

Wie neemt hiervoor de verantwoordelijkheid ?